

Karl var på fornavn med alle, på hat med de store og på bajer med bumsen. Jovial og slagfærdig med sin stoute karakter og sit jyske lune. En spasmager af Guds nåde – altid med et glimt i øjet og den uundværlige kasket på sned og klar til hilsen.

Foto: Hejnsvig IF

Hejnsvigs legendariske ildsjæl

Lokalhistorie: Karl Knudsen var med i Hejnsvig Idrætsforening i 50 år – og han var med i meget mere end det.

Af forfatter **Louis Bülow**, Aarhus.

En råkold vinterdag for 90 år siden i det sydjyske. Himlen var dækket af skyer, der havde lagt sig over egnen som en tung vinterdyne. Det skulle blive et af århundredets mest solfattige måneder – og dog formåede solen en enkelt gang at bryde igennem et hul i skydækket.

Den dag kom en lille dreng til verden som det femte af en søskendeflok på seks børn, alle drenge ud af en slægt af ranke og stolte bønder – Karl Knudsen hed den lille. Han skulle senere i livet blive en legende som sand pioner og ildsjæl, der med glødende engagement gik forrest og betrædte nye stier i Hejnsvig, en lille landsbyflække rundet af og præget af sognets bønder. Igennem mere end fem årtier brændte han for at gøre en forskel som den urokkelige klippe og det faste holdepunkt i HIF, Hejnsvig Idrætsforening.

Der var meget at elske – og der var meget at miste. Da Karl stille sov ind en lun forårsdag for 13 år siden, 77 år gammel, knugede sorg, vemod og triste tanker det lille landsbysamfund, og der blev grædt manganen en tåre i hjemmene i Hejnsvig. Men det var også en dag fyldt med dyb tak-

nemlighed og stolthed over alt det, han havde givet.

Ved begravelsen fremhævede HIF's formand Annie Madsen, selv en ildsjæl og med i bestyrelsen for HIF igennem 25 år, i sin mindetale, at Karl lagde hele sit liv i foreningen – "han var ikke kun leder og formand for klubben, han var Hejnsvig Idrætsforening".

Reservebedstefar

Annie kunne også fortælle om Karl som byens elskede reservebedstefar, som man altid kunne ringe efter. Igennem halvandet år hentede han således trofast Annie og Hejns søn Klaus hver onsdag for at køre ham i legestue, og Klaus blev også bragt til døren igen.

Efter at have spillet fodbold – som effektiv centerhalf eller stopper, som det hed dengang – et år i Vesterhede valgte han omkring 1950 at flytte til Hejnsvig Idrætsforening, hvor man da spillede på Mejerivej med et lille rødt træskur som klubhus. Resten af sit liv skulle Karl lægge al sin energi og sine kræfter i klubben, og han kom også snart ind i bestyrelsesarbejdet, hvor han var med i 50 år.

I årenes løb arbejdede han sammen med en lang række af klubbens lokale foregangsmænd, blandt andre Villy

Hjorth, Anker Jessen, Anna og Thomas Våben, Villy Kloster, Henning Jensen, Børge Skriver, Knud Erik Madsen, Carsten Thomsen og Annie Madsen.

Allerede i 1950 gik man i gang med at anlægge nye baner ved Billundvej i Hejnsvig, hvor jorden blev gravet af med skovl og kørt væk i trillebør – alt sammen ved frivillig arbejdskraft. Få år senere i 1956 fik man – også på frivillig basis – anlagt en opvisningsbane og bygget nyt klubhus, noget mange landsbyklubber ikke havde dengang. Man klædte i stedet om i bussen eller bag træer.

I 1980 var de økonomiske rammer på plads til nye tiltag, og HIF nåede i mål med et nyt og langt større klubhus ved Billundvej.

Og Karl var med hele vejen. Hvis spillere havde forsovet sig til en kamp – måske fordi de havde været i byen aftenen før – var det Karl, der cyklede rundt for at vække dem. Senere foregik det på hans grønne Skylon-knallert og senere igen med bil.

Is når de vandt – og tabte

Med åbne arme og et hjerte, der bankede for alle, tog Karl sig kærligt af børn og unge, der kom i klubben. Han forenede sit livslange virke i

FAKTA

Snydt på 70 års dagen

■ Da han fyldte 70 år, stillede børn og unge fra HIF op i deres klubdragter midt under middagen og overrakte ham et ur som gave. Det var en bevæget Karl, der ved synet af de små HIF'ere med en tåre i øjenkrogen fik fremstammet: "Der snød I sgu den gamle ..."

Hejnsvig Idrætsforening med menneskelighed og socialt engagement i ordets bedste betydning. Der var plads til alle, også dem der kom fra de vanskeligste kår, mistrivedes og havde det svært i skolen, hvor streng disciplin og spanskrør var bærende principper.

Alle kunne finde et fristed hos Karl på stadion, hvor fællesskabet emmede af nærvær og tryghed. Mangan purk har oplevet sit livs første lys i mørket, når Karl med alvorlig mine satte ham på puslingeholdet.

Han fulgte trofast sine fodboldhold og kørte tusinder af kilometer for at være med dem. Vandt et puslingehold, var Karl der altid med en is i belønning. Tabte holdet, ja, så fik de også en is.

Karl var kendt og respekteret i fodboldkredse over det ganske Jylland, og i årenes løb blev han hædret flere gange for sin store indsats. Således i 1991 med DBU Jyllands Rejselegat, og han var en tur i London med sin bror Henning til en stor fodboldkamp. Ingen af de to brødre var særligt rejsevante, og uden for luft-havnen tog de en taxa til hotellet. Chaufføren kørte en lille tur rundt i rundkørslen for så at sætte dem af igen. Den historie elskede Karl at fortælle – med et stort grin.